

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudcem Mgr. Janem Lipertem ve věci

žalobkyně: **Pražská plynárenská, a.s.**, IČO 60193492
se sídlem Národní 37/38, 110 00 Praha 1
zastoupená advokátem JUDr. Alešem Doubkem
se sídlem Na Poříčí 1047/26, 110 00 Praha 1

proti

žalovanému:

M. K. narozený

bytem

doručovací adresa

o zaplacení 24 768 Kč s příslušenstvím

takto:

- I. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni částku 24 768 Kč s úrokem z prodlení ve výši 9,75 % ročně z částky 24 768 Kč od 18. 4. 2019 do zaplacení, to vše do tří dnů od právní moci rozsudku.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení v částce 2 691 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobkyně.

Odůvodnění:

Žalobkyně se po žalovaném domáhá částky 24 768 Kč s příslušenstvím odpovídající ceně za dodávku plynu do odběrného místa na adrese za období od 20. 3. 2018 do 21. 3. 2019.

Žalovaný se k žalobě nevyjádřil.

Soud věc rozhodl dle § 115a o.s.ř., aniž by nařizoval jednání, neboť pře je objasněna listinnými důkazy a účastníci s tímto postupem souhlasili.

Shodu s prvopisem potvrzuje Sabina Holková, DiS.

Z insolvenčního rejstříku vyplývá, že na základě usnesení Krajského soudu v Praze čj. : [REDAKCE] ze dne 3. 12. 2015 byl zjištěn úpadek žalovaného.

Ze smlouvy o sdružených službách dodávky a odběru zemního plynu ze dne 21. 10. 2015 soud zjistil, že žalobkyně s žalovaným uzavřela smlouvu, na jejímž základě se zavázala dodávat na odběrné místo na adrese [REDAKCE] zemní plyn a žalovaný se zavázal zemní plyn odebírat a platit za něj žalobkyni cenu dle obchodních podmínek žalobkyně.

Z faktury č. [REDAKCE] soud zjistil, že dne 27. 3. 2019 žalobkyně vyúčtovala žalovanému za období od 20. 3. 2018 do 21. 3. 2019 plyn v ceně 24 768 Kč, který žalovaný spotřeboval. Cena plynu byla splatná dne 17. 4. 2019.

Z předžalobní upomínky ze dne 8. 8. 2019 soud zjistil, že žalovaný cenu za spotřebovaný plyn neuhradil

Takto zjištěný skutkový stav soud posoudil podle zákona č. 458/2000 Sb., energetický zákon (dále jen „energetický zákon“) a zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „občanský zákoník“). Podle § 50 odst. 1 věta energetického zákona se smlouvou o dodávce elektřiny zavazuje dodavatel elektřiny dodávat elektřinu vymezenou množstvím a časovým průběhem jinému účastníkovi trhu s elektřinou a účastník trhu s elektřinou se zavazuje zaplatit za ni cenu.

Podle § 1970 občanského zákoníku po dlužníkovi, který je v prodlení se splácením peněžitého dluhu, může věřitel, který řádně splnil své smluvní a zákonné povinnosti, požadovat zaplacení úroku z prodlení, ledaže dlužník není za prodlení odpovědný. Výši úroku z prodlení stanoví vláda nařízením; neujedná-li strany výši úroku z prodlení, považuje se za ujednanou výše takto stanovená.

Předmětem řízení pohledávka žalobkyně vzniklá z neuhrazení dodávky plynu za období, kdy bylo žalovanému povoleno oddlužení. Žalobkyně tuto pohledávku nemohla uplatnit přihláškou v insolvenčním řízení, protože v době, kdy se pohledávky proti žalovanému přihlašovaly, neexistovala. Je proto možné pohledávku uplatnit u soudu žalobou a o této žalobě rozhodnout. Neuplatní se zde účinky spojené se zahájením insolvenčního řízení uvedené v § 109 odst. 1 písm. a) zákona č. 182/2006 Sb., insolvenčního zákona, (dále jen „insolvenční zákon“) ani účinky zákazu zahájení nových řízení podle § 140c. insolvenčního zákona

Na základě uvedeného skutkového stavu dospěl soud k závěru, že mezi žalobkyní a žalovaným byl uzavřen zvláštní typ kupní smlouvy podle § 72 odst. 1 energetického zákona, ze kterého vzešla povinnost žalobkyně dodávat žalovanému (zákazníkovi) plyn a žalovaný se zavázal za spotřebovaný plyn zaplatit, přičemž žalovaný tuto svou povinnost nesplnil. Vzhledem k tomu, že i požadovaný úrok z prodlení je v souladu s § 1970 občanského zákoníku ve spojení s nařízením vlády č. 351/2013 Sb. soud žalobě vyhověl.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 142 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, tak, že přiznal žalobkyni, jež byla v řízení zcela úspěšná, nárok na náhradu nákladů řízení v částce 2 691 Kč. Tyto náklady sestávají ze zaplaceného soudního poplatku v částce 1 239 Kč a nákladů zastoupení advokátem, kterému náleží odměna stanovená dle § 6 odst. 1 a § 14b vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, (dále jen „a.t.“) z tarifní hodnoty ve výši 24 768 Kč sestávající z částky 300 Kč za každý ze tří úkonů právní služby realizovaných před podáním návrhu ve věci (převzetí a příprava zastoupení, zaslání předžalobní upomínky a podání žaloby) včetně tří paušálních náhrad výdajů po 100 Kč dle § 14b odst. 5 písm. a) a.t. a daň z přidané hodnoty ve výši 21 % z částky 1 200 Kč ve výši 252 Kč.

Poučení:

Odvolání proti tomuto rozsudku lze podat k Městskému soudu v Praze do patnácti dnů od jeho doručení prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 2.

Nebudou-li povinnosti uložené tímto rozsudkem řádně, včas a dobrovolně splněny, může být podán návrh na výkon rozhodnutí nebo na nařízení exekuce.

Praha 8. dubna 2020

Mgr. Jan Lipert v. r.
soudce